

Ur tidskriften Von Oben

nummer 1/2003 med temat: Uppenbarelsen fortsätter

Genom alla tider har det funnits människor och dokument som gjort anspråk på att förmedla Guds ord. De senaste åren har det kommit ett antal kanaliserade böcker som vi tycker är värda att uppmärksamma.

Margareta Melin har översatt en av dem, *Samtal med änglar*.

Samtal om änglar

Artikel av Tomas Andersson Wij

efter en intervju med Margareta Melin

Kanaliserade texter är ingenting nytt. Människor som påstår sig ha tagit emot meddelanden från den osynliga världen har dykt upp då och då under historien, i alla världens hörn och samhällsklasser. En del har förmedlats muntligt till enskilda individer eller församlingar, andra har skrivits ner och i några fall fått stor spridning.

En av de mest kända kanaliseringarna nedtecknades i början av 1990-talet och är publicerad i *Samtal med Gud*-trilogin, en av världens mest sålda böcker på den andliga scenen.

Amerikanen Neale Donald Walsch börjar under en livskris att skriva brev till Gud. En röst frågar plötsligt om Neale "bara skriver av sig - eller om han faktiskt vill ha svar". Det utvecklas till en på många sätt fascinerande, dialog, tre böcker lång, en dialog som är svår att vifta bort som ännu en nyandlig snuttefilt.

Så får jag höra att Margareta Melin har översatt en kanaliserad bok, *Samtal med änglar*, från andra världskriget Ungern. Margareta Melins namn känner jag från den kristna världen där hon har verkat i många år, som författare, poet och själavårdare. Hon är en ärlig och fri röst i mystikernas anda och en av de få som jag aldrig har hört ett ont ord om; respekten för henne tycks lika stor i alla läger.

I *Samtal med änglar* möter vi fyra vänner, varav tre är judar, verksamma som konstnärer med gemensam ateljé i Budapest. Året är 1943. I denna tid av lögn och rashets kommer de överens om att gå till botten med illusioner och halvsanningar i sina egna liv. De bestämmer sig för att var för sig och tillsammans försöka se sin uppgift och sin väg. Och de får oväntad hjälp. En fredag när Hanna och Gitta samtalar vid eftermiddagsfiket upplever Hanna plötsligt att någon, som helt klart inte är hon själv, tar henne i anspråk för att meddela sig med Gitta. Gitta får möta sin mästare och ängel i en kort dialog. Mötet är omtumlande och avslutas med orden: "Vi kommer att mötas igen".

Under 17 månader, varje fredag klockan tre, använder de osynliga hjälparna Hannas röst och person som sitt instrument. De kallar henne "den talande". Under de första fyrtio samtalen (bokens första del) uppmanas Gitta, Lili och Josef att ställa sina personliga frågor; de får personliga svar och sina brister fyllda. I bokens andra del blir undervisningen mer allmängiltig och koncentrerad. De utrustas för att förkroppsliga Guds närvaro och kärlek i en plågad värld. Gitta är den enda av de fyra som överlever kriget. Lili och makarna Hanna och Josef förs bort av nazisterna 1944 och dör i koncentrationsläger. Trettio år senare offentliggör Gitta de anteckningar hon bevarat från de 88 samtalen. Det sker 1976 i Frankrike där Gitta bor från 1960 till sin död 1992. Under 1980-talet utkommer samtalen på tyska, engelska och ungerska. Nu finns de alltså även på svenska, i en ambitiös och vacker översättning av Margareta Melin.

Strax före jul kommer Margareta till min arbetslokal på Söder i Stockholm för ett samtal om kanaliserade texter i allmänhet och *Samtal med änglar* i synnerhet. Det krävdes ett visst insisterande för att få henne att ställa upp. Hon är inte den som går till togs med allt som intresserar henne. Det tog flera år innan hon började tala ens med nära vänner om *Samtal med änglar*. När boken nu finns på svenska är hon mån om att den främst sprids från person till person.

Ur Margaretas handväska sticker *Klara svar från andevärlden* av Marie-Louise och Robert Hahn upp. Jag hade hoppats hinna läsa den innan vårt möte, men *Samtal med änglar*, denna märkliga bok, tog all tid - kunde inte smälta mer än tjugo sidor åt gången.

Du som, förutom Samtal med änglar, har läst både Samtal med Gud-trilogin och Klara svar från andevärlden vad tycker du förenar dessa kanaliserade texter?

- Det första gemensamma jag tänker på är betoningen av att vi har gått in i en ny tid. Den ensidigt materialistiska syn som länge härskat är på väg att försvinna. Allt fler kommer i kontakt med sidor av verkligheten som inte låter sig rationellt förklaras. Och det finns här en uppmaning till öppenhet inför det nya och okända. Dessa böcker inger hopp om enhet och fred, försoning och rättvisa på jorden. De betonar människans ansvar att bli den hon är och fylla sin plats, sin uppgift. De inbjuder till samverkan i kärlek och lovar himlens stöd och närvaro när man lyssnar in sin kallelse och ställer sig i livets tjänst.

- *Klara svar från andevärlden* fick jag genom en vän för bara en månad sedan och har nätt och jämnt läst igenom den. Det som omedelbart gläder mig är att den skrivits i svensk miljö av ett svenskt par. Marie-Louise Hahn är sjuksköterska i botten och konstnärligt och medialt rikt begåvad. Robert Hahn är forskare och lärare vid Karolinska institutet. På ett klagande och ödmjukt sätt berättar de om sina ovanliga erfarenheter och den upplysning och vägledning som givits dem.

- Den första delen av *Samtal med Gud* bekantade jag mig med för cirka tre år sedan. Det finns gott om beröringspunkter mellan den och *Samtal med änglar*. Ändå är de två dokumenten mycket olika. De har vuxit fram i helt olika livssituationer. Undervisningen i Ungern är starkt präglad av den rättslöshet och rashets som råder. Den ungerska texten, framför allt i bokens andra del, är poetisk och ytterst koncentrerad. Den är pregnant och stram. Den amerikanska trilogin däremot är lättläst. Den är ordrik och rätt dräplig mitt i allvaret.

I den kyrka som du tillhör, den kristna, har det ofta hävdats att Gud har uppenbarat sig en gång för alla, i

Bibeln.

- I mina ögon är det orimligt att Gud i en enda samling av heliga skrifter skulle ha sagt allt han har att säga sin mänsklighet. "Många gånger och på många sätt talade Gud i forna tider till våra fäder genom profeterna." Så inleds Hebreerbrevet. Och om Gud talade många gånger och på många sätt i forna tider, varför skulle han då inte göra det också i vår tid och i framtiden? När Jesus var på väg att lämna sina lärjungar försäkrade han dem om ett fortsatt gudomligt tilltal och sa: "Jag har ännu mycket mer att säga er, men ni kan inte nu bära det. Men när han kommer som är sanningens ande ska han leda er fram till hela sanningen." Uppenbarelsen fortsätter. Gud kan inte uppenbara mer än vi, i den fas vi befinner oss, har möjlighet att uppfatta och integrera. Ögonen får successivt vänja sig vid starkare och klarare ljus.

- I en del kristna kretsar finns en djupt rotad misstänksamhet mot det okända och annorlunda, en rädsla för villoläror och förförelse. Ytterst handlar det om en gudsbild som inger rädsla: en gud som i teorin är kärleksfull men som i praktiken blir arg och straffande om man använder den frihet han gett. Kan det kallas kärlek och frihet?!

- Själv sökte jag mig till kyrkan efter en sommar som konfirmand på Öland. Vad jag den sommaren uppfattade och framför allt tog till mig var Guds villkorlösa kärlek så upprättande och befriande i jämförelse med det människor brukar kalla kärlek. Redan under min första tid som kristen blev ett visst Jesusord mycket viktigt: "Jag är vägen, sanningen och livet." Om han är sanningen och livet, tänker jag fortfarande, behöver jag

aldrig frukta att mitt sökande efter sanning och liv ska leda mig bort. Jag är fri att testa det som attraherar och ger mig liv, att frimodigt pröva mig fram.

Är det viktigt för dig att avgöra om det som kanaliseras verkligen är från Gud, och hur gör du i så fall den

urskiljningen?

- När jag började läsa Samtal med änglar var det inte alls tillkomsthistorien som intresserade mig. Om det var änglar som meddelade sig genom Hanna, eller om det var hon själv som talade, spelade ingen som helst roll för mig. Jag hade inte läst långt förrän jag upplevde dessa texter som rent, klart vatten - det var mer än nog. Jag anade svindlande djup och visste att jag funnit näring för många år framåt.

-I Samtal med Gud frågar Neale: "Hur kan jag veta att det verkligen är Gud jag kommunicerar med? Hur vet jag att det inte är min fantasi?" Och han får till svar: "Vad skulle det göra för skillnad? Förstår du inte att jag lika enkelt skulle kommunicera genom din fantasi som genom något annat?" Det svaret gillar jag! Anledningen till att jag köpt också andra och tredje delen i trilogin är inte att Gud skulle tala i den utan att den ger mig mycket tänkvärt att meditera över.

- I kristna sammanhang är det inte ovanligt att människor menar sig ha budskap från Gud att framföra, både offentligt och till enskilda personer. Sådana anspråk säger mig ingenting. Det är innehållet och andan i det som sägs som väcker mitt intresse, eller tröttar mig. "Av frukten känner man trädet". Man får smaka på frukten. Smakar den gott så är trädet gott. Om tilltalet är befriande och upprättande, om det skänker frid, mod och klarhet, då är det gott. Men blir jag tyngd, splittrad, ångestfylld, känner mig mindervärdig och går ner mig, då är det inte gott.

Kan inte känslan av att må dåligt också vara ett tecken på att meddelandet är angeläget ?

- Jo, men då känner man sig inte värdelös. Visst kan sanningen vara obehaglig och smärtsam, men att se och bejaka verkligheten som den är leder alltid till lättnad och befrielse.

Det står någonstans i Samtal med änglar, och även i Samtal med Gud, att den eld som ger dig liv kan förgöra en annan. Det är alltså en fråga om tajming.

- Just det. Frågan är om man själv ska äta en viss frukt eller inte. Och om man ska göra det nu. Man behöver inte bedöma allt generellt, i termer av bra och dåligt.

Att det är änglar som talar, var det lättsmält för dig?

- Jag skulle aldrig själv ha köpt en bok med änglar i rubriken. Det behövdes en rekommendation från en person jag fått förtroende för. När jag sedan började översätta boken funderade jag faktiskt på om det vore möjligt att utesluta änglar ur boktiteln (snett leende). Den himmelska världen var i min föreställning rätt obefolkad, för mig räckte det med Fadern, Sonen och Den heliga Anden. Idag förefaller det mig rätt naturligt att en "sky av vittnen", såväl änglar som människor på andra sidan, följer och stöder oss under vår vandring.

På ett personligt plan, hur har Samtal med änglar påverkat dig?

- En tilltagande upplevelse av helhet och enhet. Att umgås med den här texten har varit som att komma ut i ett landskap med frisk, ren luft och se ett försonande ljus falla också över det hemska och förfärande. Jag ser klarare att döden är en del av livet och inte något att vara rädd för.

Vad som slår mig när jag läser kanaliserad litteratur är hur praktisk, konkret och logisk undervisningen är. Det

hänvisas ständigt till de verktyg Gud har gett oss. Ett centralt meddelande är: Be inte om sådant du redan har,

utan inse din oerhörda möjlighet att forma ditt liv genom tanke, ord och handling; det du gör med kroppen

påverkar det andliga och tvärtom, et cetera. Det hänvisas till en mängd andliga lagar som människan ska

harmonisera med. Det känns ganska tekniskt.

- Det du talar om är väldigt tydligt i *Samtal med Gud* - trilogin och finns även i *Samtal med änglar* - detta med de andliga lagarna. Det framgår verkligen hur världen är ett, hur allting hänger ihop, att människan är ett mikrokosmos där varje cell har sin motsvarighet i makrokosmos. Det finns en oerhörd vördnad för materien; materien är helig, Guds kropp. Att tänka lågt om sig själv är att förakta Guds verk. Det gäller för människan att i sig förena ande och materia. I detta sammanhang talar änglarna om Jesus som den första människan, den första som i sig fullkomligt förenar himmel och jord.

"Ni är Jesusar", står det i boken. Tycker inte du som kristen att det är hädiskt?

- Nej. Jag ser Jesus som den förstfödde bland många syskon, en andre Adam som ger mänskligheten en ny start. Han banar väg för oss efterkommande. Med andra ord: han är vägen till ett befriat liv. "Vänner kallar jag er", sa Jesus till sina lärjungar och önskade tydligen en jämlik och vuxen relation till dem. Avståndet mellan Guds förstfödde son och de andra barnen torde inte vara så stort som man i allmänhet föreställer sig. "Den som tror på mig, han ska utföra gärningar som jag, och ännu större", sa Jesus. Potentialen att vara som Gud finns i oss, att vara Jesusar, att vara Kristi kropp. Men så länge vi inte ser och räknar med att det är så, sker ingenting.

Jag känner mig stundtals rätt långt ifrån Guds kärlek och nåd när jag läser dessa andliga instruktioner. Det är

som om min utveckling och lycka helt hänger på min prestation, min förmåga att tänka och handla i enighet med dessa lagar.

- Det kan jag förstå. Men avsikten med att betona människans utnyttjade resurser är ju inte att hon ska känna sig otillräcklig. Det är istället en sporre till att växa och bli den hon är menad att vara. Trädet finns i fröet, men om inte fröet sträcker sig mot ljuset blir det inget träd. Det är en utmaning att ta sitt liv på allvar, att inte underskatta sig själv. I *Samtal med änglar* uppmanas läsaren till att anstränga sig att bevara enheten med Gud och det egna hjärtat. I övrigt talas inte positivt om ansträngning. Det är när vi inte anstränger oss som planen förverkligas. Och planen finns hos Gud - ett perspektiv som åtminstone ger mig vila. Det som behöver bli gjort talar till oss, vi kan höra det om vi ger oss ro att lyssna.

*Det ondas problem är en central fråga i både *Samtal med änglar* och *Samtal med Gud*.*

- Det är ett så stort ämne att det skulle behöva en egen artikel, men så mycket kan jag säga att det inte finns någon skarp dualism, inte någon kamp mellan gud och djävul som två jämlika storheter. Det existerar ingenting utanför Gud. Av honom och genom honom och till honom är allting. På en nivå finns det onda och kampen mellan ont och gott, men ytterst är det Gud som håller allt i sin hand.

Medan religionerna ofta är väldigt noga med trosbekännelser och teologiska gränsdragningar säger änglarna: "Tro

*inte längre på Honom - lev Honom". En nästan ordagrann formulering finns i första delen av *Samtal med Gud*.*

Tron beskrivs som något som får oss att fastna i hjärnan.

- När det talas om tro här är det inte trossystem det handlar om - inte alls! Tron är ett sätt att leva. Jag stämmer gärna in i den kristna trosbekännelsen, men när den villkoras så att den som inte bekänner Jesus skulle hotas av fördömelse, då instämmer jag inte.

Straff och synd är begrepp som det kastas ett befriande ljus över i dessa kanaliseringar.

- I Samtal med änglar finns en underbar definition av den enda synd som finns. "Det finns bara en synd: att vända sig bort från Honom. Låt varje handling, varje tanke vara en öppen blomma inför Honom, så finns ingen synd mer". I samma samtal, det sextonde med Gitta, står det också: "Brinn - så finns himlen inom dig och gör allting möjligt! Den starka ser synden som lärdom, den svaga ser den som fördömelse."

Det sägs också att religionerna och det religiösa beteendet har varit destruktivt för många av oss och hindrat oss

från att bli andliga människor.

- Du tänker på Samtal med Gud. Ja, Neale är ju kraftigt präglad av de fasta tankemönstren i sin kristna uppväxtmiljö. Han uppmanas att tänka självständigt och inte längre godta något som rätt och riktigt bara för att någon auktoritet har sagt att det är så. Det är hans eget ansvar att känna in och bedöma, vilket får mig att tänka på Jesu suckande fråga: "Varför låter ni inte ert eget inre döma om vad rätt är?"

- Uppmaningar till självständighet finns redan i de första samtalen med änglarna. "Gå din egen väg! Alla andra leder vilse". Att gå i flock och göra som alla andra ger en bedräglig känsla av säkerhet. När man likformar sig och går i bredd blir man otydlig och främmande för sig själv. Man förlorar sig. "Smal är den sanna vägen. Den är så smal därför att man måste gå den ensam och själv bana den." Den smala vägen är en ensam väg och ändå inte. "Du är aldrig ensam", försäkrar änglarna. Även om man går helt själv vissa vägsträckor så kommer man till rastplatser där man möter andra vandrare och får dela sina erfarenheter.

Von Oben gavs ut av Brommadiologen under 2002-2003, som gratistidning. Förutom intressanta artiklar och intervjuer innehöll den en omfattande information om program och mötesplatser i hela landet som inspirerats av Brommadiologens fokusering på gränsöverskridande andlig dialog i tiden.

Tomas Andersson Wij var tidningens redaktör och är för övrigt aktiv som låtskrivare och sångare.

Tomas Andersson Wij's hemsida:
www.tomasanderssonwij.com

